

وصیت شهدا

خواهرم: محبوب باش و باتقوا، که شما باید که دشمن را با چادر سیاهتان و تقویاتان می کشید. حجاب تو سنگر تو است، تو از داخل حجاب دشمن را می بینی و دشمن تو را نمی بیند. (سردار شهید رحیم آنجنفی)

خواهرم: هم چون زینب باش و در سنگر حجابت به اسلام خدمت کن. (شهید محمد جواد نوبختی)

خواهر مسلمان: حجاب شما موجب حفظ نگاه برادران خواهد شد. برادر مسلمان: بی اعتنایی شما و حفظ نگاه شما موجب حجاب خواهران خواهد شد (شهید علی اصغر پور فرح آبادی)

خواهرم: از بی حجابی است اگر عمر گل کم است نهفته باش و همیشه گل باش (شهید حمید رضا نظام)

مادرم من با حجاب و عزت نفس و فداکاری شما رشد پیدا کردم. (شهید غلامرضا عسگری)

و تو ای خواهر دینی ام، چادر سیاهی که تو را احاطه کرده است از خون سرخ من کوبنده تر است.
وصیت نامه شهید عبدالله محمودی

آیات و احادیث

سوره احزاب آیه ۵۹ : بگو ای پیغمبر زنان و دختران خود را و زنان و دختران مومنین را که نزدیک خود کنند و فرا گیرند روپوش و چادر خود را که این چادر سر کردن زن و روسری پوشیدن او نزدیکتر است به اینکه شناخته شوند به صلاح و عفت پس به رنج نیفتند از آزار جسوران و خدا آمرزنده مهربانست.

سوره احزاب آیه ۵۵ : نیست گناهی بر زنان که بی پوشش باشند نزد پدرانشان و پسرانشان و برادران و پسران برادران و پسران خواهرشان و در نزد زنان مومنه و بندگانیشان از غلام و کنیزی که این زنان مالک آنها هستند و بترسید از خدا البته خدا بر هر چیز گواهد است (همه چیز را میداند)

سوره نور آیه ۳۰ : بگو ای پیغمبر برای مومنین که بپوشند چشمهای خود را از آنچه نظر بر آنها روا نباشد و محافظت کنند عورتهای خود را از حرام ، این چشم پوشیدن و حفظ عورت کردن پاکیزه تر است برای ایشان از بی باکی البته خدا آگاه است به آنچه میکنند.

امام علی علیه السلام می فرماید: بهترین لباس ؛ لباسی است که تو را از خدا به خود مشغول نسازد.

امام علی علیه السلام فرموده اند : پوشیده و محفوظ داشتن زن مایه آسایش بیشتر و دوام زیبایی اوست . غرر الحکم (۵۸۲۰)

۲- امام صادق علیه السلام می فرمایند: حجاب زن برای طراوت و زیبایی اش مفیدتر می باشد. (المستدرک، ج ۵)

حجاب

گل عفاف

خواهرم حجابت و چادرت
بردم نگاهت و حجابت

موهبای الهی اند آنها را به هیهاتان هدیه میکنم!

ای زن به تو از فاطمه ایکنوز
خطاب است

واحد فرهنگي دانشگاه پیام نور ملارد

صدفی برای مروارید

به نام خدایی که وقتی ما رو افرید تنهامون نداشت هیچ باغبانی را سرزنش نمی کنند که چرا دور باغ خود حصار و پرچین کشیده است، چون باغ بی دیوار، از آسیب مصون نیست و میوه و محصولی برای باغبان نمی ماند.

هیچ کس هم با نام و بهانه «آزادی» دیوار خانه خود را بر نمی دارد و شبها در حیاطش را باز نمی گذارد، چون خطر رخنه دزد، جدی است.

هیچ صاحب گنج و گوهری هم، جواهرات خود را بدون حفاظ، در معرض دید رهگذران نمی گذارد تا بدرخشد، جلوه کند و چشم و دل بریابد، چون خود جواهر ربنده می شود.

هر چیز که قیمتی تر باشد، درصد مراقبت از آن بالاتر می رود. هر چه که نفیس تر باشد، بیم ربودن و غارت بیشتر است و مواظبت لازمتر.

مگر نه اینکه آثار نفیس خطی را در موزه ها و ویترینها می گذارند، تا با لمس دستهای این و آن، خراب نشود و از ارزش نیفتد؟!

اینها همه، فرمان عقل است و اقتضای تجربه.

اگر در شیشه عطر را باز بگذاری، عطرش می پرد. اگر رشته مروارید را در کمد و صندوق نگذاری و در آن را نبندی، گم می شود.

اگر در مقابل پنجره خانه ات، توری نذنی، از نیش پشه ها و مزاحمت مگسها در امان نخواهی بود.

وقتی راه ورود پشه ها را می بندی، خود را «مصون» ساخته ای، نه «محدود» و زندانی.

وقتی در خانه را می بندی، یا پشت پنجره اتاقت پرده می آویزی، خانه خود را از ورود بیگانه و نگاههای مزاحم در پناه قرار داده ای، نه که خود را در قید و بند و حصار افکنده باشی.

این را هم عقل و تجربه ات فرمان می دهد.

قرآن هم می گوید: زنان خودآرایی و خودنمایی و عشوه گری نکنند، تا مورد آزار بیمار دلان قرار نگیرند. (ر.ک: «فَلَا تُخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعُ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ») (احزاب، آیه ۳۲ و ۳۳؛ نیز نور آیه ۳۰ و ۳۱)

اگر برای ایمنی از خطرها و آسودگی از مزاحمان، خود را بیوشانیم، نه کسی ایراد می گیرد، و نه اگر هم ایراد بگیرد، اعتنا می کنی چرا که سخنش را بی منطق و ناآگاهانه می دانی و می بینی.

اینکه: «دل باید پاک باشد»، بهانه ای برای گریز جاهلانه از همین مصنوعیت است و آویختن به شاخه «لاقیدی»، و گرنه از دل پاک هم نباید جز نگاه و رفتار پاک برخیزد.

ظاهر، آیینه باطن است و ... «از کوزه همان برون تراود که در اوست».

زن، به خاطر ارزش و کرامتی که دارد، باید محفوظ بماند و خود را حراج نکند و در بازار سوداگران شهوت خود را به بهای چند نامه و نگاه و لبخند، نفروشد.

زن به خاطر لطافتی که دارد، نباید در دست های خشن کامجویان دیوسیرت، که نقاب مهربانی و عشق به چهره دارند، پژمرده شود و پس از آنکه گل عصمتش را چیدند او را دور اندازند یا زیر پایش له کنند.

زن به خاطر عصمتی که دارد و میراث دار پاکي مریم است، نباید بازیچه هوس و آلوده به ویروس گناه شود.

گوهر عفاف و پاکي، کم ارزش تر از طلا و پول و محصول باغ و وسایل خانه نیست. دزدان ایمان و غارتگران شرف نیز فراوانند.

سادگی و خامی است که کسی خود را در معرض دید و تماشای نگاه های مسموم و چشم های ناپاک قرار دهد و به دلبری و جلوه گری بپردازد و خیال کند بیمار دلان و رهنان عفاف را به وسوسه نیم اندازد و از زهر نگاه ها و نیش پشه های شهوت در امان می ماند.

هر شاخه که از باغ برون آرد سر در میوه آن طمع کند راهگذر

بعضی از «نگاه»ها، ویروس «گناه» منتشر می کنند و بعضی از

چهره ها حشره مزاحمت جمع می کنند.

تاریخچه اندلس و شکست مسلمانان و سقوط تمدن اسلامی در اسپانیا، مگر جز به خاطر هجوم فساد غربی به کانون عفاف و تقوی مسلمانان بود؟!

خراب کردن همه دیوارها و برداشتن همه پرده ها و باز گذاشتن همه پنجره ها نشانه تیره اندیشی است، نه روشن فکری! علامت جاهلیت است، نه تمدن.

می گویی نه؟ به طومار کسانی نگاه کن که پس از رسوایی و بی آبرویی با دو دست پشیمانی بر سر غفلت خویش می زنند و بر جهالت خود لعنت می فرستند.

کسی که از «جماعت رسوا» نگریزد «رسوای جماعت» می شود! آنکه ایمان را به لقمه ای نان می فروشد، آنکه یوسف زیبایی را با چند سکه قلب عوض می کند،

آنکه «کودک عفاف» را جلوی صدها گرگ گرسنه می برد و به تماشا می گذارد، روزی هم «پشت دیوار ندامت»، اشک حسرت بر دامن پشیمانی خواهد ریخت، در آخرت هم به آتش بی پروایی خود خواهد سوخت.

از اول که جامه عفاف، سفید و شفاف است، نباید گذاشت چرک آبه گناه بر آن بپاشد.

از اول باید مواظب بود این کاسه چینی نشکند و این جام بلورین ترک بر ندارد.

از اول نباید به پای بیگانه، اجازه ورود به مزرعه نجابت داد، که بوته های نوری عصمت را لگدمال کند.

ولی ... گریه بی حاصل است و بی ثمر، وقتی شاخه شکست و گل

